

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணவழகன்

முனைவர் கு.சீதம்பரம்

முனைவர் ஆர்.கமல தியாகராஜன்

முனைவர் டி.ஆதித்தன்

முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி

முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்

முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்

முனைவர் ஹெய்சி ரோஸ்மேரி

முனைவர் சு.முத்துலட்சுமி

முனைவர் சாமி திருமாவளவன்

முனைவர் பா.வேலம்மாள்

முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை

முனைவர் கி.ஐயப்பன்

முனைவர் பி.இராசலிங்கம் (தமிழகன்)

திரு வி.பாலமுருகன் (மயிலம் இளமுருகு)

முனைவர் வே.வே. மீனாட்சி

முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்

முனைவர் சி. கார்த்திகேயன்

முனைவர் K.முத்துராமன்

பேரா. முனைவர் சு.இராசவேலு

பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்

முதுமுனைவர் குடவாழில் பரலாசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ர.பூங்குன்றன்

திரு. கி.ஸ்ரீதரன்

திரு. சரீத்திரச்செம்மல் ச.கிருஷ்ணமூர்த்தி

சிற்பக்கலாநிதி ஸ்தபதி வே.இராமன்

திரு. காந்திராஜன்

முனைவர் ஆ.அன்பழகன்

முனைவர் சி. மகேஸ்வரன்

முனைவர் எஸ்.சந்திரசேகரன்

முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்

முனைவர் பகவதி சுந்தரம் சிவமாருதி

முனைவர் எம்.கஜராஜன்

திரு. கா. பால கிருஷ்ணன் (பாலயாரதி)

திரு. சிங்க நெஞ்சன்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

பேரா. முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review) பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கடைச்சங்கக் கடைசி அரசனின் அறியப்பெறவேண்டிய வரலாறு
முனைவர் வாணி அறிவாளன்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்
முனைவர் க.லெனின்

ஒப்பீட்டு நோக்கில் அகத்திணை மரபும் காமத்துப்பாலும்
முனைவர் ப.விமலா அண்ணாதுரை,

குறிஞ்சித்திணையில் கருப்பொருள் வெளிப்பாடு
முனைவர் தி.மணிமொழி

சங்ககாலப் பெண்பாற்புலவர் பாடல்களில் நாடகக் காட்சிப்படிமம்
து. உமாமகேஸ்வரி

பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் இருவாழ்விகள்
திருமதி ச.மீனாட்சி

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் மாறுபட்ட சமூகநிலைகளும் பின்புலங்களும்
முனைவர். வி.கலாவதி

தமிழ் நாடகங்களின் விளம்பர உத்திகள்
முனைவர்.க. தினகரன்

இணையத்தில் தமிழ் மொழியின்பயன்பாட்டை மேம்படுத்தல் -
ஒருங்குறியீட்டு முறை
இரா.அருணா,

தமிழ் மின் அகராதிகள் (E-Dictionaries in Tamil)
முனைவர் மா.ரமேஷ் குமார்

நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் சடங்குகள்
முனைவர் சீ. இளையராஜா

சிறுதெய்வவழியாட்டுமுறைகளில் மக்களின் எண்ணங்கள்
முனைவர் தே. அசோக்

INCORPORATION & MANIFESTATIONS OF 'SATI ELEMENTS'
WITHIN THE HERO-STONES OF WESTERN TAMILNADU
Dr. C.Maheswaran

Neolithic Grooves found at Keezanur, Javadi hills of Tamil Nadu
Dr. R.Ramesh

ஈழந்தமிழர் பயன்பாட்டில் தோல் ஓவியத்தின் பயன்பாடு
ஓவியர். கு. கவிமணி

Recent Archaeological Explorations in Shervarayan Hills, Tamil Nadu
-Dr. Priyakrishnan

ஈழப்பாண்டியன் சேந்தன் மாறன் காசு
இராஜ சுப்பிரமணியன்

சிலப்பதிகாரத்தில் தொல்குடிகளின் வழியாட்டு மரபுகள்
கோ.சதீஸ்

தமிழகப்பழங்குடிகளின் தெருக்கூத்து அமைப்புமுறை
முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ்

உயிரியல்மற்றும் சமூகமொழியியல் பார்வைகளில் பாரதியாரின் தேசீயப்
படைப்புகளின்குப்பாய்வு
[Biolinguistics and Sociolinguistics Approach towards
Nationality in Bharathiar Patriotic Poems]

முனைவர் சு. சந்திரசேகரன், முனைவர் சி.சித்ரா

முகப்பு
மராத்திய நடன மங்கை (தோல் பாவை)

தமிழ்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் இருவாழ்விகள்

திருமதி.ச.மீனாட்சி

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

நெறியாளர்,

முனைவர்.ப.மீனாட்சி,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,

எஸ்.எஃப்.ஆர் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழந்தமிழர்களின் நுண்மாண் நுழைபுலத்திறனுக்கு தகுந்த சான்று தொல்காப்பியர் வகுத்த உயிரினப் பாகுபாடே ஆகும். பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் உயிரினங்களை ஓரறிவு முதலாக ஆறறிவு ஈறாக பாகுபடுத்தியுள்ளார். புலனுணர்வின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ள உயிரினங்களுள் இருவாழ்விகளின் தன்மை, தற்காலத்தில் இவ்வுயிரினங்கள் சமூகத்தில் பெறுகின்ற மதிப்பும், மக்களுக்கு நன்மையளிப்பதில் இவ்வுயிரினங்கள் பெறுகின்ற முக்கியத்துவங்களைப் பற்றி ஆராய்வதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, உயிர் வகைபாடு, இருவாழ்விகள், தேரை, நுணல்

முன்னுரை

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அறங்களை வலியுறுத்துவதால் இந்நூல் “அற இலக்கியம்” என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. மனிதர்களின் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான அறங்களை வலியுறுத்துவதோடு உயிரினங்களின் நுட்பமான இயல்பினையும் தம் படைப்புகளில் புலவர்கள் புலப்படுத்தியுள்ளனர். உயிரினங்களின் இயல்பும், மக்களின் நலனில் உயிரினங்கள் பெறுகின்ற முக்கியத்துவமும் விவரிக்கப்படுகின்றன. பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் இடம்பெற்றுள்ள இருவாழ்விகளால் தற்கால மக்கள் அடைகின்ற நன்மைகளும் மக்களின் செயல்பாட்டால் உயிரினங்கள் அடைகின்ற அழிவுகளையும் பற்றி ஆய்வதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இருவாழ்விகள்

நீர் மற்றும் நிலத்தில் வாழக்கூடிய உயிரினங்களை இருவாழ்விகள் என்பர். நீர் வாழ் மீனினங்களுக்கும், நில வாழ் ஊர்வனவற்றுக்கும் இடைப்பட்ட விலங்கினப்பிரிவாக இருவாழ்விகளை வகைப்பாட்டியல் அறிஞர்களும், பிற வளர்ச்சி இயல் அறிஞர்களும் கருதுகின்றனர். இராணி கந்தசாமி இருவாழ்விகளை, நீர்நிலச் சூழல்களில் வாழும் தன்மையைக் குறிக்க அவற்றை அவற்றை நீர்நில வாழ்விகள் என்றும் ஈருடகவாசிகள் என்றும் கூறுவர்.¹ என்ற

முறைகளில் குறிப்பிடுகின்றார். இருவாழ்விகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை வி.பி.எஸ்.இராஜன் என்பவர் தன் நூலில், “ஆமை (Turtle), முதலை (Crocodile) நீர்ப்பாம்பு (Water Snake) ஆகிய நீர்வாழி உயிரிகள் நீரில் வசிப்பினும் அவைகள் நிலத்தில் இனப்பெருக்கம் செய்வதால் இவைகள் ஈருடகவாசிகளாகக் கருதப்படுவதில்லை. இருவாழ்விகளின் இனப்பெருக்கம் நீரிலேயே நடைபெறுகின்றது.”² என்ற முறைகளில் குறிப்பிடுகின்றார். இவரது கருத்தின் படி நீரில் இனப்பெருக்கம் செய்யும் உயிரினங்கள் மட்டுமே இருவாழ்விகளாக கருதப்படுகின்றன. அவ்வண்ணமே பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் இடம்பெற்றுள்ள இருவாழ்விகள், 1.நண்டு 2.தவளை 3.தேரை 4.நுணல் ஆகியனவாகும்.

நண்டு

நண்டினங்கள் பிராக்கியூரா (Brachyura) என்னும் துணை வரிசையைச் சார்ந்தவை. இவ்வினங்களின் தோற்றம் மற்றும் வாழிடங்களைக் கொண்டு குள நண்டு, ஆற்று நண்டு, கடல் நண்டு, கடுக்காய் நண்டு, நீலக்காலி நண்டு, ஒருகால் நண்டு, செம்பாறை நண்டு, தில்லை நண்டு, வயல் நண்டு, வெள்ளை நண்டு, கருப்பு நண்டு, வானம் பாடி நண்டு, பால் நண்டு என்றெல்லாம் வகைபடுத்தப்படுகின்றன. பிங்கல நிகண்டு நண்டின் பெயர்களை,

”நண்டலவன் கற்கடக நள்ளியண்ட சங்கள்வன்
 ஞெண்டுகுளி ரங்கவைத்தாள் ஞெள்ளிகுளி ரண்டிடுக்கி
 யாமதியுஞ் சேக்கையுமா மடைட யுருச்செமுக
 நாம நொள்ளை நாகரவட்டை” (பிங்கல நிகண்டு.நூ.எ.274)

நண்டு, ஞெண்டு, அலவன், அண்டசம், களவன், குளிர், குளிரம், நள்ளி, இடுக்கி, ஆமதி, சேக்கை, நாமம், நொள்ளை, காக்கடகம் என்ற முறைகளில் வரிசைப்படுத்துவதை நூற்பா விளக்குகின்றது. இலக்கியங்களில் நண்டின் பெயர்கள் அலவன், களவன், நெண்டு, குளிர் என்ற பெயர்களில்

பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்டைத் தமிழர்கள் நண்டின் உடலமைப்பு, வாழிடங்கள் மற்றும் இனப்பெருக்க முறையினை நன்கு அறிந்துள்ளனர். நண்டின் உடல் புள்ளி நிறைந்த செம்மை நிறத்தன என்பதனை,

”...புள்ளி களவனொடு” (ஐங்:24.1)

”செக்கர் ஞெண்டு” (அகம்:20.4)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இவற்றின் கண்கள் சிறிய மலர் மொட்டு போன்றிருந்தன என்பதனை,

”வேம்புநனை யன்ன நெடுங்கண் நீர்ஞெண்டு” (அகம்:176.8)

” வேம்புநனை யன்ன நெடுங்கட் களவன்” (ஐங்:30.1)

”அலவன்கண் ஏய்ப்ப அரும்பு ஈன்று அவிழ்ந்த

கருங்குரல் நொச்சிப் பசந் தழை சூடி.” (கார்.39:1-2)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. நண்டின் கால்கள் மற்றும் கூரிய நகத்தினையும் இலக்கியங்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ள பாங்கினை,

”கொடுத்தான் அலவ! குறை யாம் இரப்பேம்

ஒடுங்கா ஒலிகடற் சேர்ப்பன் நெடுந்தேர்...” (ஐந்.ஐம்.42:1-2)

”இவர் திரை நீக்கியிட்டு, எக்கர் மணல்மேல்

கவர் கால் அலவன் தன பெடையோடு...” (ஐ.எழு.67:1-2)

”கொடுத்தான் அனைவாழ் அலவன் கூருகிர” (குறுந்.351)

என்ற பாடலடிகளால் அறியலாம். புலவர்கள் நண்டின் உடலமைப்பை நுட்பமான முறைகளில் தம் பாடல்களில் வெளிக்கொணர்வது அவர்களின் நுண்மாண் நுழைபுலத் திறனை பறைசாற்றுகின்றது. சங்க மகளிர் நண்டுகளை விரட்டியும், வளையினுள் இருக்கும் நண்டுகளை பிடித்தும் விளையாடும் முறையினை,

”திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி

அசையினுள் இருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள்” (அகம்.280:3-4)

“செக்கர் ஞெண்டின் குண்டளை கெண்டி

.....

வெண்டலைப் புணரி ஆய மொடாடி...” (அகம்.20:4-8)

“திரை அலறிப் பேரத் தெழியாத் திரியா

கரை அலவன் காலினால் காணா...” (தி.மா.நூ.60:1-2)

என்ற பாடலடிகளால் விளக்குகின்றன. நண்டுகளை பிடித்து விளையாடுவதோடு கடற்கரையிடத்து அலைந்து திரியும் நண்டினை தன் கால்களால் கண்டறியும் திறனும் உடையவள் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. தலைவனின் தேரொலியைக் கேட்டு கடற்கரையிடத்து ஓடும் நண்டின் இயல்பினை,

”கறங்கு மணி நெடுந்தேர் கண் வாள் அறுப்ப

பிறங்கு மணல்மேல் அலவன் பரப்ப...” (தி.மொ.ஐ.48:1-2)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. வயலில் காணப்படும் நண்டு களவன் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வயற்பகுதிகளைச் சார்ந்த நண்டுகள் முள்ளிச் செடியின் வேர்ப்பகுதியிலும், நெல் வளர்ந்துள்ள வளமான வயற்பரப்புகளிலும் தங்கள் வளைகளை அமைத்துள்ள பாங்கினை,

”அள்ளல் ஆடிய புள்ளிக் களவன்

முள்ளி வீர் அளைச் செல்லும் ஊரன்” (ஐங்.22:1-2)

”முள்ளி வீர் அளைக் களவன் ஆட்டி” (ஐங்.23:1)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. கடலில் வாழும் நண்டுகள் அடப்பக் கொடியிடத்தே மணல் மேடுகளில் காணப்படுவதை,

”அடும்பு இவர் எக்கர் அலவன் வழங்கும்

கொடுங் கழிச்சேர்ப்பன் அருளான் எனத் தெளிந்து” (ஐந்.எழு.62:1-2)

”அலவன் வழங்கும் அடும்பு இவர் எக்கர்

நிலவு நெடுங் கானல் நீடார் துறந்தார்...” (கைந்நிலை.53:1-2)

என்ற பாடலடிகள் பதிவு செய்துள்ளன. கழிமுகத்தில் வாழும் நண்டுகள் அலவன் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆண் நண்டினை விட பெண் நண்டுகள் அகலமான வயிற்றுப்பகுதியைக் கொண்டுள்ளன. வயிற்றின் கீழேயே முட்டைகளைக் கொண்டுள்ளன. கழியிடத்தில் தன் பெடையோடு ஆண் நண்டுகள் இன்புறுவதை,

”தந்துணையோடு ஆடும் அலவனையும் தான் நோக்கா

இந்துணையோடு ஆட இயையுமோ?” (தி.மா.நூ.40:1-2)

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது. நாக்குக்கு நன்மையில்லா பழிச்சொற்கள் எமனாகுவது போல நண்டுக்கு அதன் குஞ்சுகளே எமனாகின்ற முறையினை,

”...ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு

நாவிற்ரு நன்றுஅல் வசை” (சிறுபஞ்சு.9:3-4)

”தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனோடு

பிள்ளை தின்னும் முதலைத்து அவன் ஊர்” (ஐங்.24:1-2)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. நண்டின் குஞ்சுகள் தாயின் வயிற்றை கிழித்துக் கொண்டு வெளிவரும் முறையினை புலவர்கள் தம் பாடல்களில் புலப்படுத்துகின்றன. கடலுணவுகளில் 20 சதவீதம் நண்டுகளே. நண்டில் ஊட்டச்சத்து மற்றும் கனிமச்சத்துக்கள் அதிகமாகவும், கொழுப்புகள் மற்றும் கலோரிகள் மிகக் குறைவாகவும் காணப்படுகிறது. டயட்டில் இருப்பவர்களும் நாள்பட்ட இருதய நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது.

நண்டுகளால் நாம் மிகுந்த நன்மையினை பெற்றாலும் நண்டிற்கு நாம் துன்பத்தையே விளைவிக்கின்றோம். வயல்வெளிகளில் விவசாயிகள் தெளிக்கும் செயற்கை உரங்களின் காரத்தன்மையால் நண்டினங்கள் தற்காலத்தில் அழிவின் விளிம்பில் உள்ளன.

தவளை

விலங்கியலின் அடிப்படையில் தவளைகள் “ரானிடே” என்னும் குடும்பத்தில் “அனூரா” வரிசையைச் சார்ந்தது. தாவிச் செல்லும் உயிரியாதலால் இஃது தவளை என்ற பெயரினைப் பெற்றது. இவ்வயிரி நீர் மற்றும் நிலத்தில் வாழக்கூடிய தன்மையினை உடையது. குளம், குட்டை, ஏரி முதலிய நன்னீர்த் தேக்கங்களிலும் அவைகளைச் சுற்றியிருக்கும் சக்தி, பாறைகளின் இடுக்கு, மண், புதர், மரக்கிளைகள், கழிப்பறைகள் மற்றும் சதுப்பு நிலப்பகுதிகள் ஆகியன தவளைகளின் வாழிடமாகும். நீரில் நீந்தும் திறனையும், நிலத்தில் தத்தித் தாவும் ஆற்றலினையும் பெற்றுள்ளன. இருவாழ்வியான தவளை நீரினை நாடுவதற்கான காரணத்தை வி.பி.எஸ்.இராஜன் தன் நூலில், “ஊனுண்ணிகளிடமிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவும், பாதகமான சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபடவும், தோலை ஈரப்பசையுடன் வைத்துக் கொள்வதற்கும் தவளை நீரை நாடிச் செல்கின்றன.”³ என்று குறிப்பிடுகின்றார். தவளைகள் ஊனுண்ணிகளாகும். புழு, பூச்சி, நத்தை போன்றன இதனது இரையாகும். செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, “தவளைகளை துடுப்புக்கால் தவளை, மிடர்த்தவளை, சொறியாத் தவளை, குளத்துத் தவளை, கிணற்றுத் தவளை, பச்சைத் தவளை, மணற்றவளை, சிறு தவளை, சிவப்புத் தவளை, வறட்டுத் தவளை, நாமத் தவளை”⁴ என்ற முறைகளில் வகைப்படுத்தியுள்ளது. தவளையின் வாய் அமைப்பினை இலக்கியங்கள்,

”செல்வச் சிறாஅர் சீறடிப் பொலிந்த

தவளை வாய் பொலம்செய் கிண்கிணிக்

காசின் அன்ன போது ஈன் கொன்றை” (குறு.148:1-3)

”தவளை வாய் பொலம்செய் கிண்கிணி” (கலி.148:2)

பின்வருமாறு உவமைப்படுத்தியுள்ளது. தவளைக்கு மேலண்ணத்தில் மட்டுமே பற்கள் உண்டு என்பதனை “கிண்கிணி” வாய் என்று புலவர் புலப்படுத்தியுள்ளார். இருவாழ்வியான தவளையின் வாழ்வியலை,

”குவளை அம்பூவொடு செங்கயல் மீன்குடி,

தவளையும் மேற்கொண்டு வரும்.” (தி.மா.நூ.147:3-4)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. வலிய எருமையானது இருவாழ்வியான தவளையினை முதுகில் ஏற்றி வருவது போல தலைவன் சேரியில் வாழும் பரத்தையுடன் தொடர் கொண்டுள்ளான் என்று தலைவி குறிப்பிடுகின்றாள். தலைவனின் செயல்பாட்டினை விளக்குவதோடு தவளையின் இருவாழ்வியல் தன்மை புலப்படுத்தப்படுகின்றது. மழைக்காலத்தில் மழை பெய்த பின் நீர் நிரம்பிய இடங்களில் எல்லாம் தவளை ஒலி எழுப்பி தன் துணையை

அழைக்கும் திறனுடையது. மேலும் எதிரிக்கு இரையாகும் போதும் மற்ற உயிரினங்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கும் பொருட்டும் தனது கரகரத்த ஒலியினை எழுப்புகின்றது. சா.ஆனந்த குமார் தவளையின் ஒலியினை, "பொதுவாக மழைக்காலத்தில் தவளையின் குரலோசையைக் கேட்கலாம். மற்ற தவளைகளை விட சதுப்பு நிலத் தவளைகளின் குரல் சற்று ஓங்கியிருக்கும். ஆண் தவளைகள் மட்டுமே குரலொலி எழுப்பக் கூடியவை. நம் காதிற்கு இந்தக் குரல் வறட்டுக் கத்தலாக இருக்கலாம். ஆனால் பெண் தவளைக்கோ இது ஓர் இனிய இசை"⁵ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தவளையினங்களுள் இவற்றின் ஒலி பல்வேறு தகவலினை புலப்படுத்துகின்றது. மாரிக் காலத்தில் தவளையின் இனவிருத்தி நீர்நிலைகளிலே நடைபெறுகின்றது. எனவே இவை இருவாழ்விகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நீரில் முட்டைகளை இடுகின்றன. இம்முட்டைகளிலிருந்து வெளிவரும் இளம் உயிரிகளுக்கு லார்வாக்கள் (Larva) என்று பெயர். இந்த லார்வாக்களே நீரில் செவுள்களால் சுவாசித்துப் பயிருண்ணிகளாக வாழ்கின்றன. பின்பு இவை வளர்ச்சியுற்று நுரையீரல்களால் சுவாசிக்கும் திறனைப் பெற்று ஊனுண்ணிகளாக நிலத்தில் வாழ்கின்றன.

தவளைகள் வளமான இயற்கைச் சூழலின் குறியீடாகும். மனிதர்களிடையே பரப்புகின்ற பயிர்களை நாசம் செய்யும் பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தவளைகள் முக்கிய இரைகொல்லிகளாக செயல்படுகின்றன. தற்காலத்தில் தவளையினங்கள் பற்றி காட்டுயிர் ஆர்வலர்கள், "உலகில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தவளை இனங்கள் அழியும் தறுவாயில் உள்ளன."⁶ என்று எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளனர். விவசாய நிலங்களில் பயன்படுத்தப்படும் பூச்சிக்கொல்லி, களைக்கொல்லி மற்றும் செயற்கை உரங்கள் தவளைகளுக்குப் பேராபத்தை விளைவிக்கின்றன. சற்றுச்சூழலில் ஏற்படும் இத்தகைய நிகழ்வுகள் இதனது இனப்பெருக்கத்தை பாதிக்கின்றது. மேலும் சீன நாட்டு மக்கள் தவளையின் கறியினை விரும்பி உண்ணுகின்றனர். எனவே தவளையினை பிடித்து ஏற்றுமதியும் செய்யப்படுகின்றன. இக்காரணங்களால் தவளையின் இனங்கள் அழிந்து வருகின்றன. இயற்கை முறையினை பின்பற்றினால் மட்டுமே இவ்வினங்களை நம்மால் காக்க இயலும்.

நுணல்

தவளையின் இளங்களுள் ஒன்றே நுணல். தவளை, தேரை ஆகிய உயிர்களிடமிருந்து நுணல் சற்று வேறுபட்ட உயிரினமாகும். நுணல் என்பதற்கு செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, "நுல் (துளை) - நுள் - நுழல் - நுணல் - மண்ணிற்குள் நுண்ணியதாய் முழுக்கிக் கிடக்கும் தவளை வகை. நுணல் தவளையினத்தில் ஒரு வகை.கருங்கல்லுக்குள்ளும், ஆழ்ந்த மணலுக்குள்ளும், நுண்ணியதாய் நுழைந்து கிடக்கும் அதனால் அதற்கு நுணல் என்று பெயர்"⁷

என்று பொருள் கொள்கின்றது. தேவநேயப்பாவாணர் நுணலின் பெயர் காரணத்தை, "நுணல் என்னும் பெயர், அது நுணா மரத்தின் காயைப் போன்ற மேடும் பரப்பும் உள்ள திட்டுக்கள் உள்ள தோல்பரப்பு உடையதால் வந்த பெயராகும்."⁸ என்ற முறையில் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்களது கருத்தின் படி "மணலுக்குள் இருப்பது நுணலாகும்" என்பதனை,

"வரிநுணல் அகழ்ந்து" (நற்.59:1)

"வரிநுணல் இறங்க தேரை தெவிட்ட

கார் தொடங்கின்றே காலை: இனி, நின்" (ஐங்.468:1-2)

நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு ஆகிய இலக்கியங்களும் புலப்படுத்துகின்றது. மணலுக்குள் நுணல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறைமையும் காலைப் பொழுதில் நுணல்களும், தேரைகளும் ஒலிக்க காரகாலம் தொடங்குகின்ற பாங்கும் பறை சாற்றப்படுகின்றது. நீர் நிரம்பிய பள்ளங்கள் மற்றும் கூத்தர்கள் ஆடும் களத்திலும் நுணல் ஒலி எழுப்புவதை,

"மாதிரம் புதையப் பாஅய், கால் வீழ்த்து

ஏறுடைய பெருமழை பொழிந்தென, அவல்தோறு

ஆடுகளப் பறையின் வரிநுணல் கறங்க" (அகம்.364:1-3)

என்ற பாடலடி விளக்குகின்றன. தவளையினைப் போன்று ஒலி எழுப்பக்கூடிய நுணல் தன் வாயினால் பகைவரிடம் சிக்கிக் கொள்ளும் தன்மையினை,

"மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்

நுணலும் தன் வாயால் கெடும்" (பழம்.184:3-4)

என்ற பாடலடி விளக்குகின்றன. தவளையின் இனங்களுள் ஒன்றான நுணல் புதை மணலுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் தன்மையினையும், நுணல் எழுப்பும் ஒலியின் தன்மையினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தேரை

தவளையினத்தில் ஒன்றே தேரை. தோற்றத்தில் தவளையை ஒத்திருக்கும். தவளையுடன் ஒப்பிடும் போது தேரையின் வாழ்வியல் சற்று வேறுபடுகின்றது. இஃது அனூரா வரிசையைச் சார்ந்தது. வெப்பநிலையை தாங்க முடியாது ஈரமான பகுதிகளில் பதுங்கிக் கொள்ளும் தன்மை உடையது. எனவே இரவு நேரத்திலே இரை தேடும். தேரைகள் தவளைகளைப் போன்று துள்ளி பாயாது மெதுவாக நகர்ந்து செல்லும் தன்மை உடையன. இவற்றின் உடல் பழுப்பு (அ) சாம்பல் நிறத்திலிருக்கும். மேலும் கருப்பு நிற வட்டம் மற்றும் புள்ளிகளையும் கொண்டிருக்கும் இவற்றின் தோல் நீரை தேக்கி வைத்துக் கொள்ளும் தன்மை உடையன. எனவே இவற்றின் தோல்கள் கடினமானவே உள்ளன. தேரைத் தோலின் இயல்பினை,

”செழும் பெரும் பொய்கையுள் வாழினும் என்றும்

வழும்பு அழுக்கில்லாவாம், தேரை...” (நாலடி.352:1-2)

என்ற பாடலடி விளக்குகின்றன. தேரையின் தோல் சொரசொரப்பானது எனவே நீருக்குள்ளே இருந்தாலும் தோலின் மேல்பகுதியில் காணப்படும் அழுக்கானது நீங்காது என்பதை புலப்படுத்துகின்றது. தேரைகள் சதுப்புநிலப் பகுதியையும் நீர்நிலைகளுக்கு அருகிலுள்ள பகுதியையும் வாழிடமாகக் கொண்டுள்ளன. வளம் நிறைந்த மருதப்பகுதியில் குளத்திற்கு அருகிலுள்ள தேரையின் வாழிடத்தை,

”நாரை துயில் வதியும் ஊர! — குளம் தொட்டு

தேரை வழிச் சென்றார் இல்” (பழம்.23:3-4)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இவைகள் தன் வாழிடத்திற்கு அருகேயுள்ள சிறு சிறு உயிரினங்களை இரையாகக் கொள்கின்றன. ஓடற்ற நத்தை, லார்வாக்கள் மற்றும் முதிர்ந்த பூச்சிகளே இவற்றின் இரையாகும். புலிகள் பசியின் போது சிறு தேரைகளை பிடித்து உண்ணும் என்பதை பி.எல்.சாமி, ”புலிகள் வேட்டையில் இரை கிடைக்காது பசித்திருக்கும் போது எளிதாகக் கிடைக்கும் தவளைகள் தேரைகளை பிடித்து தின்னும் என்பதை வேட்டையாளர் கண்டு எழுதியுள்ளான்”⁹ என்று தன் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். சில சமயங்களில் சிறு தேரைகள் வலிய விலங்குகளுக்கு இரையாகும் வேட்டையாளரின் கருத்தினை நாலடியார்,

”உறுபுலி ஊண்இசை இன்றி, ஒரு நாள்

சிறுதேரை பற்றியும் தின்னும்...” (நாலடி.193:1-2)

என்ற பாடலடியில் புலப்படுத்துகின்றது. தேரைகள் மழையினை உணரும் திறன் கொண்டவை. மேகங்கள் மழை பொழியத் தொடங்கியவுடன் தேரைகள் ஒலிப்பதை,

”தேரைத் தழங்குரல் தார் மணி வாய் அதிர்ப்ப

ஆர் கலிவானம் பெயல் தொடங்கி, கார் கொள...” (ஐ.எழு.23:1-2)

”நீர்மிசைத் தெவுட்டும் தேரை ஒலியின்” (அகம்.301:18)

”படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவின்

நெடுநீர் அவல பகுவாய்த் தேரை

சிறுபல் இயத்தின் நெடுநெறிக் கறங்க” (அகம்.154:1-3)

”...நீர் மிசைத் தெவுட்டும்

தேரை யொலியின் மானச் சீரமைத்துச்

சில்லரி கறங்குந் சிறுபல் லியம்” (அகம்.301:18-20)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. தேரையின் ஒலியானது இசைக்கருவிகளை ஒலிப்பது போலவும், முரசினைத் தட்டித் தாளம் அமைப்பதும் போலவும் புலவர்கள் உவமித்துள்ளனர். தேரைகள் தவளையினத்தைப் போல பல்வேறு பகுதிகளுக்கு தத்திச் செல்லாது. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலே வாழ்ந்து வரும் தேரையின் எண்ண அலைகளை புலவர்,

”உணற்கு இனிய இந்நீர் பிறிதுழி இல் என்னும்

கிணற்று அகத்துத் தேரைபோல் ஆகார்...” (பழம்.61:1-2)

என்ற பாடலடியில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். தவளையை விட தேரை நிலவாழ் பண்புகளை மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளது. வெப்பத்தின் காரணமாக இளவேனில் காலத்தில் தேரைகள் நீரை நாடுகின்றன. இக்காலமே தேரைகளின் இனப்பெருக்க காலமாகும். இவற்றின் முட்டைகளை குளம், ஓடை மற்றும் நீரிலுள்ள தாவரங்களுக்கு அடிப்பரைப்பிலும் காணலாம். மேலும் இஃது நீண்ட பிசுபிசுப்பான குழலினுள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இம்முட்டைகளிலிருந்து தலைப்பிரட்டைகள் வெளிவரும். கோடைக்காலத்தில் சிறு சிறு உருமாற்றங்களை பெற்றுக் கொண்டு நீரை விட்டு வெளியேறுகின்றன.

காப்பிணி மற்றும் குழந்தைகளின் மேல் தேரைகள் பட்டால் தோசம் தாங்கி குழந்தைகள் இழைத்துப் போவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. தேரை தோசம் ஏற்பட்ட குழந்தைகள் உடம்பு உலர்ந்து, வற்றி வெளுத்து, கண் பொடித்து, கைகளால் வற்றி, மேல் மூச்சு வாங்கி, நெரி குரல் பட்டுத் தேரையைப் போல சுருங்கி காணப்படுகின்றனர். இக்கருத்தினை முத்தொள்ளாயிரம் குறிப்பிடுவதை,

”தெங்குண்ட தேரை வழிப்பட்டேன் யான்” (முத்தொ.27)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இன்றும் இந்நம்பிக்கை மக்களிடையே பரவலாக பரவி வருகின்றது.

முடிவுரை

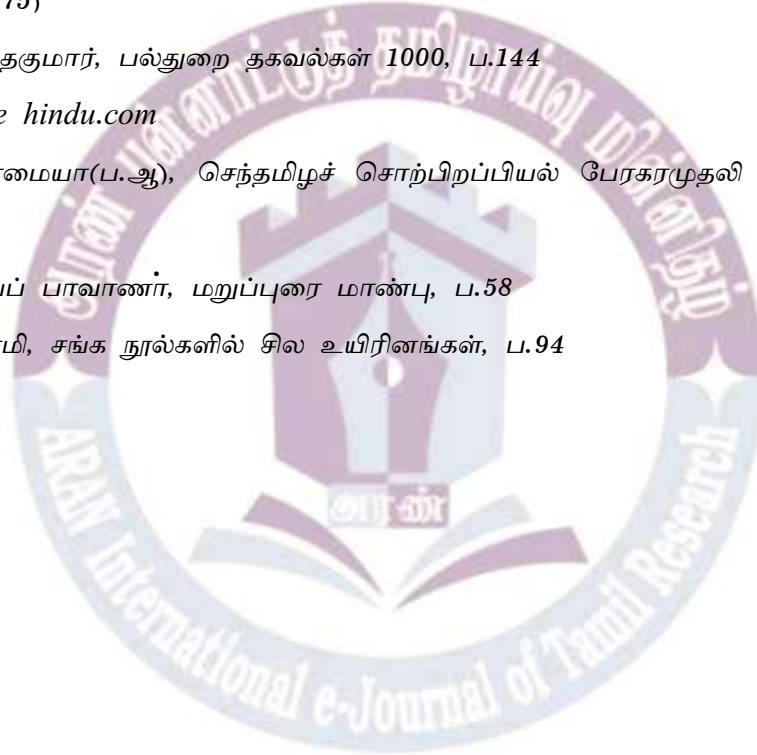
- ❖ நீர் மற்றும் நிலத்தில் வாழக்கூடிய தகவமைப்பைப் பெற்றிருப்பினும் நீரில் இனப்பெருக்கம் செய்யும் உயிரினங்கள் மட்டுமே இருவாழ்விகள் என்பது வெளிக்கொணரப்படுகின்றது.
- ❖ இருவாழ்வியான நண்டின் தன்மை மற்றும் தற்காலத்தில் நண்டுகளால் மனிதர்கள் பெறுகின்ற நன்மைகளை இலக்கிய பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.
- ❖ தவளையின் இனங்களான தேரை, நுணல் ஆகியன பற்றி அறியப்படுகின்றன.
- ❖ தேரைக்கும் தவளைக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைக் கூட பண்டைப் புலவர்கள் தங்களது படைப்புகளில் நுட்பமாக தெளிவுப்படுத்தியுள்ள முறைமையானது புலப்படுகின்றது.

❖ மணலுக்குள் ஒளிந்திருப்பது நுணல் என்று சிறப்பாக உரைத்துள்ள பழந்தமிழரின் உயிரியல் புலமை அளவிடற்கரியது.

❖ பழந்தமிழர்களின் உயிரியல் புலமையை இலக்கியப் பாடலடிகளின் வாயிலாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இராணி கந்தசாமி, முதுகெலும்பிகளின் உயிரியல் (பாகம் 1), ப.339
2. வி.பி.எஸ்.இராஜன், இருவாழ்விகள்,பக்.1-2
3. மேலது,ப.5
4. பு.ஏ.இராமையா(ப.ஆ), செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி (நான்காம் பாகம்) பக்.274-275)
5. சா.ஆனந்தகுமார், பத்துறை தகவல்கள் 1000, ப.144
6. Tamil.the hindu.com
7. பு.ஏ.இராமையா(ப.ஆ), செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி (மூன்றாம் பாகம்) ப.17
8. தேவநேயப் பாவாணர், மறுப்புரை மாண்பு, ப.58
9. பி.எல்.சாமி, சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள், ப.94

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2019, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்- செப்டம்பர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com

✉ aranjournal@gmail.com

☎ 72995 87879